

119

KURIER Wileński

WTOREK, 14 MAJA 1991 R.
nr 92 (11578)

W. Landsbergisa w USA

Wicepremier Republiki Litwy W. Landsbergis w USA...
Wicepremier Republiki Litwy W. Landsbergis w USA...
Wicepremier Republiki Litwy W. Landsbergis w USA...

wy osoby spotkały się z burmistrzem Los Angeles Tomem Bradley'em i członkami rady miejskiej. W czasie rozmowy przypomniano, że w 1956 roku prezydent USA Dwight Eisenhower w Białym Domu opracował program wzajemnej współpracy ludzi, którego zasadniczym celem jest rozwinięcie przyjaźni Ameryki ze światem. W programie tym zalecano miastom Ameryki, aby zaprzyjaźniały się z miastami innych krajów. Zgodnie z tym burmistrz Los Angeles oświadczył, że w imieniu mieszkańców miasta proponuje nawiązanie przyjaźni z Kownem i jest gotów przyjąć oficjalnie delegację miasta Kowna. Postanowiono utworzyć Komitet Miast Zaprzyjaźnionych — Los Angeles i Kowna.

11 maja przewodniczący Rady Najwyższej Litwy Wytautas Landsbergis udał się do Chicago, gdzie wziął udział w uroczystościach z okazji nadania mu tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Katolickiego im. Loyoli.

„...intensywnie pracujemy“

ROZMOWA Z DEPUTOWANYM DO RN
RL, PRZEWODNICZĄCYM PAŃSTWOWEJ KOMISJI DS.
LITWY WSCHODNIEJ
ROMUALDASEM OZOLASEM

29 stycznia br. parlament Republiki Litewskiej przyjął Ustawę „O zmianie Ustawy RL o mniejszościach narodowych“, a także uchwałę RN RL „O wnioskach Państwowej Komisji ds. Litwy Wschodniej“. Przypomnę, że w powyższej zasygnalizowanej uchwale poleca się rządowi do 31 maja br. przedstawić Radzie Najwyższej projekt przysługującego podziału administracyjno-terytorialnego Republiki Litewskiej, przewidujący utworzenie na podstawie rejonu wileńskiego i sołecznickiego obwodu wileńskiego. Ponadto ten dokument zobowiązuje stałe parlamentarne komisje systemu prawnego, ds. praw obywatelskich i narodowości, spraw samorządów, jak też Państwową Komisję ds. Litwy Wschodniej do 31 maja br. opracować projekt statusu obwodu wileńskiego.

Postanowiliśmy dowiedzieć się, jak przebiega praca w tym zakresie w wymienionych komisjach. Dziś proponujemy uważyć Członków rozmowę z przewodniczącym Państwowej Komisji ds. Litwy Wschodniej Romualdą Ozołase.

— Jesienią ubiegłego roku ukazały się wnioski Państwowej Komisji ds. Litwy Wschodniej. Po pewnym zaś czasie odniosłam wrażenie, że zaczęła działalność kierowanej przez Pana Komisji. A więc jak jest w samej rzeczy, czy coś się robi i w jaki sposób?

— Przede wszystkim wnioski, do których doszła wówczas komisja, nie były jednorazowe. To były odpowiedzi na szeroki wachlarz badanych zagadnień, służące za podstawę kolejnych posunięć w postaci niektórych uchwał rządu, Rady Najwyższej. Dlatego styczniowe decyzje par-

lamentu dotyczące m. in. skorygowania niektórych założeń ustawy o mniejszościach narodowych — to wynik procesu uświadomienia naszych wniosków. Przypomnę, że wówczas nie tylko zostały podjęte dokumenty, ale też wydane polecenia, nad których wykonaniem pracuje nasza komisja, będąca pośredniczką między władzą ustawodawczą i wykonawczą, czyli między rządem a Radą Najwyższą. Wice Państwowa Komisja ds. Litwy Wschodniej szykuje projekty dokumentów, które zgłosi do zaopiniowania rządowi, aby mógł się on z ko-

lei wywiązać ze swych zobowiązań. Mam na myśli polecenia Rady Najwyższej rządowi w sprawie ustalenia statusu obwodu wileńskiego, opracowania perspektywicznego programu użytkowania wyższego wykształcenia przez mieszkające na Litwie mniejszości narodowe, a także konkretnych programów w zakresie rozwoju społeczno-gospodarczego. Znaczący, że nad wykonaniem tych zadań intensywnie pracujemy. Jeśli się składa wrażenie, że w roku ubiegłym coś się robiło a teraz nie, jest to słuszne, gdyż w Państwowej Komisji ds. Litwy Wschodniej, polskiej i irańskiej, Radzie Najwyższej, rządzie, poważnie się pracuje w tym zakresie. Możliwe, że nasza działalność na pierwszy rzutek oka nie jest widoczna, gdyż dosłownie pochłania nas opracowanie projektu statusu obwodu wileńskiego, o którym zawsze nie mówimy.

— Chciałabym udzielić, w jakim składzie pracuje obecnie Państwowa Komisja ds. Litwy Wschodniej. Chodzi o to, że na ten temat padło przecież sporo zarzutów z różnych trybun...

— To stałe wynikające pytanie. Traktując problem w wąskim aspekcie, czyli mając na uwadze udział w komisji przedstawicieli polskiej społeczności (Dokończenie na str. 2)

ówiono aktualne zagadnienia

Wicepremier Republiki Litwy W. Landsbergis w USA...
Wicepremier Republiki Litwy W. Landsbergis w USA...
Wicepremier Republiki Litwy W. Landsbergis w USA...

Dokonano wymiany poglądów na status wojsk ZSRR, dyslokowanych w Republice Litewskiej. Z. Waiszwała podkreślił, że ta oraz inne kwestie, związane z działalnością Armii Radzieckiej w Republice Litewskiej powinny być rozstrzygane w drodze rokowań, na spotkaniach grup roboczych zainteresowanych stron, a konkretne porozumienia, zobowiązania i gwarancje muszą być zawołowane w protokółach.

Biurow Praso-Redakcyjne ELTA

Konkurs Piosenki Polskiej w Nowej Wilejce sfinalizowany

Zgodnie z wcześniejszą zapowiedzią, odbył się on 12 maja br. w DK w Nowej Wilejce. Wzięło w nim udział kilkunastu solistów, były też duety, jak i zespoły — z Wilna, rejonów wileńskiego, świeciańskiego i sołecznickiego. Konkurs odbył się nawet z młymi niespodziankami, sponsorów znalazło się więcej aniżeli w założeniu było miało, zatem i więcej nagród (w tym też dwie plus dwie wyścieszki do Polski).

Sponsorów już na początku niniejszej relacji godzi się wymienić, a więc: Zarząd Główny ZPL, Zarząd Miejski ZPL, Fundacja Kultury Polskiej na Litwie

Departament ds. Narodowości przy Rządzie Republiki Litewskiej, Litewski Ośrodek Kultury, redakcje dziennika „Kurier Wileński“, i dwutygodnika „Znad Wilni“.

Organizatorami imprezy byli: wydział kultury przy samorządzie m. Wilna oraz redakcja „Kuriera Wileńskiego“. Na plus organizatorów należy zapisać to, że nie ograniczyli tym razem repertuaru do jednego gatunku (estradowego np. jak dotąd było).

A więc — pieśni ludowe, klasyka, utwory współczesne.

(Dokończenie na str. 2)

konkurs o książkę „Uczymy się Wilna“

Podany nazwisko czytelnika „K. W.“, który odpowiedział na pytania i lekcji konkursu o książkę „Uczymy się Wilna“. Jest nim Aleksander Stankiewicz z Krakowa. Gratulujemy, podziwiamy głębię wiadomości o naszym mieście i prosimy o zgłoszenie się po książkę do działu wydawniczym redakcji — Wilno, ul. Subocz 5.

Wileński gimnazjum im. Króla Zygmunta Augusta...
Wileński gimnazjum im. Króla Zygmunta Augusta...
Wileński gimnazjum im. Króla Zygmunta Augusta...

LEKCJE 3
Kto jest najstarszą częścią Uniwersytetu Wileńskiego?
Kto ją zbudował?
Kto był założycielem pierwszego w Wilnie Związku Polskiego?
Kto jest starszym w Wilnie?

Kto nie chce rozmów

Delegacja państwowa Republiki Litewskiej na między państwowe rozmowy ze Związkiem SRR rozpoznała następujący komunikat: na trzecim oficjalnym spotkaniu roboczym delegacji Republiki Litewskiej i Związku SRR w dniu 4 kwietnia 1991 r. w Moskwie porozumiano się, że w następnym oficjalnym spotkaniu delegacji odbędzie się w końcu kwietnia — na początku maja tego roku. Na tym spotkaniu delegacji zatwierdzono tematykę przyszłych rokowań jedenaścioru grup ekspertów jak też postanowiono, że do koordynowania grup ekspertów i przygotowania spotkań oficjalnych delegacji zostanie powołana wspólna grupa robocza. Skład grup ekspertów i kierowników grup strony miały uzgodnić i powiadomić siebie nawzajem do następnego spotkania oficjal-

nych delegacji. Jeszcze w kwietniu grupy ekspertów miały przystąpić do pracy, wspólna grupa robocza miała przygotowywać przyszłe spotkanie delegacji.

Choć rozpoczęła się już drugie dekadę maja, jednak nie realizuje się żadnego ze wspomnianych porozumień. I przyczyną tego jest zwłoka ze strony Związku Radzieckiego. Dlatego 10 maja zastępca przewodniczącego Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Czesław Stankiewicz przesłał do pierwszego zastępcy premiera ZSRR, przewodniczącego delegacji radzieckiej Witalija Dogudźjewa depeszę, w której wyraża się zaniepokojenie, iż nie ma postępu w przygotowaniu negocjacji. Wyraża się ubolewanie, że nie są wykonywane porozumienia, że jeszcze nie wyzna-

czono miejsca i terminu następnego spotkania, że dotychczas nie udało się nawiązać kontaktów ani z nim samym, ani z innymi upoważnionymi osobami delegacji ZSRR, chociaż wielokrotnie podejmowano próby skomunikowania się. W depeszy zawarta jest prośba, aby wyznaczono kierowników grupy roboczej i wspólnej grupy roboczej i zezwolono im na podjęcie pracy.

W depeszy wyraża się również wielkie zatroskanie, że dotychczas jeszcze nie udzielono odpowiedzi na wielokrotne prośby Republiki Litewskiej w sprawie zwrotu zajętych przez armię radziecką budynków na Litwie. Wyraża się pogląd, że rozwiązanie tej kwestii ma istotne znaczenie dla umocnienia wzajemnego zaufania w przedmiocie przyszłych rozmów, wyraża się nadzieję, że pozytywne odpowiedzi nastąpi w jak najkrótszym czasie.

„...intensywnie pracujemy”

(Dokończenie ze str. 1)

powiem, że jeden etap doskona- lenia jej składu mamy poza so- bą. Wówczas niezadługo po ut- worzeniu komisji uzupełniono ją niektórymi osobami (nie wy- mienię nazwisk, gdyż z pewno- ścią te osoby nie zyczyłyby tego), które słabo się angażo- wały do tej pracy. Dlatego nie- dawno powróciliśmy do tego te- matu w rozmowie z przedsta- wicielami polskiej frakcji. Popro- silimy zaprosować parę osób, które by mogły i chciały bardzo poważnie, z całkowitą odpowiedzialnością włączyć się do działalności komisji.

Jeśli szerzej traktować tę kwestię — uważam, że należy poznać i uwzględnić regionalną odrębność również Litwy Połud- niowo-Wschodniej, Zachodniej, Północnej i in. zakątków, gdzie też nie brakuje problemów. Są- dzę, że należało rozszerzyć sferę wpływu komisji właśnie w tym kierunku. Jak też zmocni- ć ją odpowiednimi kandyda- turami, obciążonymi z problemami Litwy Wschodniej.

— Przy Państwowej Komisji ds. Litwy Wschodniej działały grupy robocze, składające się z przedstawicieli samorządów Wileńszczyzny pod kierowni- ctwem A. Brodawskiego i z ramienia rządu, parlamentu na czele z deputowanym do RN RL, przewodniczącym stałej kom- isji parlamentarnej G. Szerks- nysem. W pewnym momencie współpraca tych grup się prze-wała. Czy teraz wiele niżej nie zostały odnowione?

— Uważam, że nasza współ- praca była bardzo owocna za- nim nie musieliśmy dojść do wyraźnego porozumienia w sprawie propozycji ogólnej gru- py roboczej dla Państwowej Komisji ds. Litwy Wschodniej oraz wspólnie z tą komisją dla Prezydium Rady Najwyższej. Grupy robocze zbadały wiele kwestii, które jako idee wysu- nął tzw. zjazd ejzyski, inaczej mówiąc, zebranie deputowanych wszystkich szczebli do rad sa- morządów Litwy Wschodniej. Odnaleziono wspólne rozwiąza- nie wielu spraw. Jednak zdania różniły się przede wszystkim na temat statusu. Nie potrafiono osiągnąć uogólnienia poglądów dwóch stron w postaci wspólnego dokumentu, gdyż na zebrani- e nie przybył zapraszany, zresz- tą, niedokrotnie, Pani Broda- wski. W taki sposób zerwał on możliwość zgłoszenia Pre- zydium RN nawet jakiegos al- ternatywnego dokumentu. Wia- domo, że za to ponosi on ogrom- ną odpowiedzialność. Jeśli problemy polskiej kracj się w nieokreślonym kole, to przede wszystkim jest to jego wina.

Praca grup roboczych nie zo- stała wznowiona, gdyż nastę- pnie szereg wydarzeń pogłębił konflikt. Onie się orientuje, po- rozumienia w tych sprawach nie osiągnęła też z grupą Bro- dawskiego polska frakcja nasa- szego parlamentu.

— Czy tu chodzi o referen- dum ZSRR?

— Nie tylko. Chodzi o meto- dy i strategię w sprawie opra-

cowania statusu obwodu wileń- skiego. Polska frakcja dąży do rozwiązania problemu w spo- sób normalny w ramach kon- stytucji Republiki Litewskiej, natomiast Brodawski nie popie- ra takich rozwiązań.

— Pan na początku powie- dział, że Państwowa Komisja ds. Litwy Wschodniej intensy- wnie pracuje, m. in. szykując pro- jekt statusu obwodu wileńskiego...
— To, co się zwie statusem obwodu wileńskiego jest wielkim problemem optymalizacji admini- stracyjnego podziału całej Lit- wy i zarządzania nią w taki sposób. Chcąc poważnie odpow- iedzieć na pytanie, co to jest obwód wileński, trzeba się za- stanowić, co w ogóle oznacza obwód na Litwie. W nowym administracyjno-terytorialnym podziale Litwy, projektując ob- wód wileński, uwzględnili się ży- czenia mieszkających w tym regionie Polaków, dotyczące m. in. zwartego zamieszkania ich w granicach jednej jednostki.

Przeważają dwa poglądy na przyszłe zmiany w podziale terytorialnym. Jedni proponują dzielić Litwę na większe części, odpowiadające mniej więcej ziemiom historycznym, inni — na mniejsze, zgodnie z ukłła- towanymi gospodarczymi regio- nami. Uważam, że Polacy, mieszkający w Litwie Wschod- niej nie ucierpią z powodu tego- ciego innego wariantu podzia- ła Litwy, który ogranicia ich te- ren i obramuje. Zaznaczę, że do 31 maja br. projekt statusu ob-

wodu wileńskiego będzie prze- dzielony Radzie Najwyższej. Uwzględni się w nim narodo- wo-kulturową specyfikę, którą zainteresowani są wyrazić i za- chować Polacy, Białorusini, Rosjanie i in. mniejszości na- rodowe. Dodam, że mają to być rozwiązania, odpowiadające nor- mom międzynarodowym.

— Co już zrobiono w toku przygotowania programu zdo- bycia wyższego wykształcenia przez mniejszości narodowe...
— Emocje, wrzące dookoła tych kwestii, są sprawą natura- lną. Jednak chciałbym uspokoi- ć, ponieważ poważne dokum-enty w tej sprawie przygoto- wuje ostatnio Ministerstwo Kul- tury i Oświaty wspólnie z De- partamentem Narodowości.

Dodam, że ważną sprawą jest przygotowany przez rząd projekt uchwały o stosowaniu języka miejscowego, w którym się regulantuje tryb jego uży- wania w całym regionie. Pona- dto zagadnieniem może mniej- znany jest opracowanie państ- wowego programu wydawni- czego, który przewiduje wyda- wanie książek o Litwie Wschod- niej, w tym w językach polskim, białoruskim. Projektuje się też nowy system środków masowe- go przekazu, który by odzwie- rzedlał m. in. interesy miesz- kających tam mniejszości naro- dowych. Przypomnę, że niedaw- no utworzono już sołeczniaką telewizję.

— Czy można żywić nadzie- je, że w stosunkach polsko- litewskich zostanie osiągnięte po- rozumienie?
— Sytuacja, jaka się ostatnio składa w Litwie Wschodniej do-

wozdi, że można dojeżdżać do Litwy z Moskwy, a Litwini przyjeżdżają do Moskwy, a Moskwy do Litwy...
— Dziękuję za rozmowę.
Rozmawiała:
Jadwiga BIELAWSKA

Konkurs Piosenki Polskiej w Nowej Wilejce sfinalizowany

(Dokończenie ze str. 1)

Co się tyczy utworów włas- nych jury artystyczne Konkur- su wolało zachować ostrożność (nie bardzo wprawdzie rozumi- em — dlaczego). A jednak, a niemniej — to i owo udało się niektórym wykonawcom prze- cieżyć przemycić, i dobrze się sta- ło, bo wniosło to pierwiastki czegoś bardziej świeżego i oryginalnego.

I skoro już jestem przy tem-acie świeżości — cała moja oso- biста sympatia legła po stronie dwóch wilnianek — uczennicy i nauczycielki. Ta uczennicą by- ła Edyta Osmolska, a nauczy- cielką — Krystyna Gruszni- ą. „Przechadzka po Wilnie” w wy- konaniu pierwszej (słowa Wesa- che, muzyka — Jarosławsa Ce- chanowiczusa) oraz dwa wiersze Czesława Miłozana (opraco- wanie muzyczne własne) w wy-

konaniu drugiej wniosły na scenę niepowtarzalną świeżość, bar- wę, i urok. Edyta Osmolska — uczennica Wileńskiej Szkoły Średniej im. A. Mickiewicza zo- stała jedną z laureatek Konkur- su — całkiem zasłużenie (II Na- groda Zarządu Głównego ZPL, wycieczka do Polski).

Za „Tamte pocaunki” (sl. Komar Kondratowicz, muz. Leszek Paszko) oraz inne piosenki została wyróżniona I Nagrodą (wycieczka do Polski) Władysła- wa Barkowska — nauczająca muzyki dzieci w przedszkolu w Niemenczyne. Na ubiegłym Konkursie nagrodę naszego dziennika wreczyliśmy właśnie p. Władysławie Barkowskiej z- yczając jej z całego serca, żeby już w najbliższej przyszłości na kolejnym naszym Konkursie by- ła tą naj-najlepszą. No i stała się! Specjalną nagrodą wyróż-

nia ją także Fundacja Kultury Polskiej na Litwie.

Tym razem nagrodą naszego dziennika wyróżniliśmy żeński zespół wokalny z Podbrozia, którego kierownik artystyczny, p. Larisa Isachenko została tak- że wyróżniona I Nagrodą (czyli — wycieczka do Polski). Zes- pól ten wyróżniony został tak-

że nagrodą Litewskiego Ośrodka Kultury, II Nagrodę (rów- nież wycieczka do Polski) zdo- łała Beata Rymżonok, jak też nagrodę ufundowaną przez De- partament ds. Narodowości. II Nagrodę oraz najlepsze życzenie od Jury, jak też nagrodę dwutygodniową „Znad Wilki” otrzymał żeński zespół „Wilniuki”. III — dует z Sołeczniak w osobie Ire- ny Pleciek i Haliny Barkows- kiej.

Taki werdykt wydało jury komisji artystycznej pod przewodnictwem kompozytora p. Mi- kolają Nowikasa.

Zwycięzcom gratulujemy!

Alwida ROLSKA

NA ZDJĘCIACH: laureatki konkursu — Władysława Barkowska (I Nagroda), Beata Rymżonok (II Nagroda), Edyta Osmolska (II Nagroda); Larisa Isachenko (II Nagroda) została wręczona specjalna nagroda naszego dziennika.

Fot. W. Charin

W RZĄDZIE REPUBLIKI LITEWSKIEJ

Uchwałą rządu nr 173 z 11 maja zostały uzupełnione pra- wisy Departamentu Oceny Pracy przy rządzie Republiki Litewskiej. W osóbnym poo- punktach wskazuje się, że wy- mianiany departament wspólnie z Państwowym Komitetem ZSRR do spraw Nadzoru Bezpiecz- ństwa Pracy w przemyśle i ener- getyce atomowej, sprawując nad bezpieczeństwem ener- getyki atomowej, sprawując nad bezpieczeństwem i kontrolę nad bezpieczeństwem pasażu do- warów kolej; uczestniczyć w przyjmowaniu do firmy pro- dukcji wzorców nowych maszyn i innych urządzeń produkcyj- nych.

Uchwałą nr 169 z 3 maja rząd zezwolił państwowym i prywatnym instytucjom oraz przedsiębiorstwom ubezpiecze- niowym na tworzenie systemu dobrowolnego ubezpieczenia zdrowia; państwowym zale- dom leczniczo-profilaktycznym na świadczenie dodatkowych i prywatnym przedsiębiorstwom leczniczo-profilaktycznym

wszystkich usług w zakresie ochrony zdrowia na podstawie dobrowolnego ubezpieczenia zdrowia; osobom fizycznym dążącym do zysku przedsię- biorstwom na zawieranie umów z państwowymi i prywatnymi instytucjami oraz przedsię- biorstwami ubezpieczeniowy- mi, jak też z zakładami lecni- czczo-profilaktycznymi. Wska- zano, że samorządy powinny zapre- zić, aby znajdujące się w ich- sferze regulacji państwowe in- stytucje leczniczo-profilaktycz- ne świadczące dodatkowe usługi w zakresie ochrony zdrowia nie wykorzystywały środków bud- żetowych.

ŠZANOWNI CZYTELNICI

Serdecznie zapraszamy Was- we środę 15 maja br. na orga- nizowane w Nowogrodzie- Domu Kultury spotkanie z pu- towanym Przekładowym A. Brazauskasem. Cz. wy- powiedzi i pisanem W. Polnickim. Początek spotkania o 19.00.

18. Wileńska Rada Miesz- kaniowa LDDP

Konferencja z udziałem gości z USA

W ubiegłą sobotę w gmachu rządu Republiki Litewskiej od- łąła się konferencja pod nazwą „Stosunki międzyrządowe i fed- eralizm”. Zagaił ją zastępca przewodniczącego Rady Najwyż- szej Republiki Litewskiej Bro- nius Kuzmickas. Przedstawił on gości konferencji, rełentował. Byli nimi: Donald H. Rumfeld — przewodniczący i główny

zarządzający korporacji „Gene- ral Instrument”, Richard Shri- ver — prezydent centrum uczelnianego międzynarodowego me- nementu oraz Eugene Hickock — profesor uniwersytecki. Wszyscy oni są znanymi eks- pertami w swoich dziedzinach w USA.

Donald H. Rumfeld, który rozpoczął karierę polityka jesz-

cze w latach 50 i cztery kadenc- je był wybierany do Kongresu USA, mówił o odpowiedzialno- ści jaka spada na parlament i społeczeństwo w budowaniu zgody narodowej, o tym, jak powinny układać się stosunki władzy ustawodawczej i wyko- nawczej parlamentu i rządu. Mimo nazwy konferencji „Sto- sunki międzyrządowe i federa- lizm” gros miejsca udzielono analizie funkcjonowania państ-

wa „od wewnątrz” sugerując, że amerykański model należy traktować tylko jako pewien wzorzec demokracji.

W konferencji udział wzięli deputowani do RN Litwy, mi- nistrowie, obecni byli dzien- nikarze. Goście z USA zastrze- gili, że biorą udział w konferencji ja- ko osoby prywatne.

Józef SZOSTAKOWSKI

prośbę Czytelników **Kompensata za wkłady**

W redakcję otrzymujemy wiele listów w sprawie konta do wkłady znajdujące się w bankach oszczędności. Wielu podwyższyło cen na towary żywnościowe i przemysłowe, wzrosła inflacja wkłady z każdym dniem coraz bardziej tracą na wartości. W myśl uchwał podjętych przez Sejmik Litewskiej „O przyznaniu jednorazowej wypłaty” obywatelom Republiki Litewskiej na prywatny wkład państwowego i „O ochronie wkładów mieszkaniowych z tytułu ubezpieczeń państwowych przez dewaluwację z jednorazową podwyżką cen” na obliczanie kwoty sum kompensaty za wkłady i wpłaty ubezpieczeniowe kompensacyjne zostaną przelane na konta jednorazowo wypłaty, za które właściciel wkładu, będzie miał prawo przywrócić wartość mienia państwowego lub otrzymać w terminowych obligacjach imiennych.

Wszystko to do tego dodać, że prawo do otrzymania przywrócić przy państwo jednorazowej kompensaty za wkłady w banku oszczędności dotyczy wyłącznie obywateli Republiki Litewskiej. Przydziałem jednorazowej wypłaty i otrzymania kont inwestycyjnych rozpoczęło się już 10 kwietnia w Warszawie się 1 grudnia. O skomentowanie powyższych uchwał dotyczących kompensacji wkładów poprosiliśmy głównego księgowego Banku Oszczędności M. ZELNYSĄ.

Litwy postanowił zrehabilitować mieszkankom Republiki Litewskiej 50 proc. wartości wkładów, nie przekraczających 5 tys. rb na banki, w tym z wyjątkiem byłych banków państwowych i zesłanych do 70 tys. rb. W tym trybie i sumie zrehabilitujemy się każdemu ubezpieczonemu również z dewaluacji zgromadzonych wpłat

z tytułu ubezpieczenia na życie i emerytury.

Kompensacja wkładów będą realizować banki, w których zostaną otwarte konta inwestycyjne na zakup prywatyzowanego mienia (akcji) państwowego.

Mogliśmy już obecnie rozpocząć tę pracę, bo skoro indeksacja wkładów ściśle jest związana z prywatyzacją ma-

jątku, to placówki Banku Oszczędności muszą pracować w ścisłym współdziałaniu z samorządami.

Konto inwestycyjne dla obywateli bowiem zostanie otwarte tylko na podstawie zaświadczenia z samorządu, w którym zostanie wskazana jednorazowa wypłata będąca jednocześnie kwotą do gromadzenia środków na tym koncie, na które się „złoży” przelane porybory, honoraria itd.

Wielu mieszkańców ciekawi, jakiej wielkości może być kwota i po co gromadzić pieniądze w gotówce lub poprzez przeliczenie? Kwota może wynosić pięć, cztery, trzy tys. rubli i mniej. Ustala się ją jako jednorazową wypłatę w zależności od wieku obywateli, natomiast środki w gotówce będą gromadzone do ustalonej kwoty, by kupując mienie państwowe, mieszkankom lokalne lub akcje, część wydatków można by pokryć gotówką, wtedy ludzie będą mieli więcej środków na zakup mienia (akcji).

Docelową sumę kompensaty za wkłady Litewski Bank Oszczędności będzie obliczał na podstawie książeczki oszczędnościowej, a w razie potrzeby, na podstawie zaświadczenia wystawionego przez placówkę Litewskiego Banku Oszczędności na prośbę wkładcy. Jak zaznaczyłem to już na początku, sumę na jedną osobę ustala się w wysokości 50 proc. od ogólnej sumy po-

sianadego wkładu, ale nie przekraczając 5.000 rubli, wziętym politycznym i zesłańcom — 7.000 rubli. Np. suma wkładów wynosi 8600 rubli, to suma docelowej kompensaty będzie się równała 4300 rubli, natomiast jeżeli suma wkładów wynosi 15 tys. rb. — będzie równa tylko 5 tys. rb., dla zesłańców — 7 tys. rb.

Docelowa kompensata za wkłady będzie naliczana od sumy wkładów (jednego lub kilku kont) posiadanej na dzień 26 lutego 1991 r. W wypadku zaś, jeżeli wkład został wypłacony 26 lutego lub później, to kompensata oblicza się od sumy, która istniała według stanu na dzień 26 lutego.

Jeżeli przełożono na konto placę zarobkową lub pieniądze za wymianę starych banknotów na nowe po 100 i 50 rb., to kompensata od tych sum będzie naliczana tylko w tym przypadku, jeżeli wspomniane sumy do 26 lutego wliczone zostały na konto korespondencyjne oddziału Banku Oszczędności w Banku Specjalnym.

Docelową sumę kompensaty na wkład na dziecko będzie obliczana dla osoby, która wniosła ten wkład. Może być ona wpisana tylko na otwarte przezeń konto inwestycyjne.

Na wkłady złożone w imieniu nieletnich dzieci sumę docelową kompensaty na koncie inwestycyjnym wpisuje się dla jednego z rodziców, opiekunów lub kuratorów, którzy zostaną wskazani w zaświadczeniu wydanym przez samorząd.

Jeżeli wkład przechodzi na podstawie testamentu lub w trybie spadku, to docelową kompensatę oblicza się dla osób, które dziedziczą wkłady.

Jeżeli oszczędności w banku przechowywane są na nazwisko jednego z współmałżonków, suma kompensaty na wkład (czy kilku kont) obliczana jest dla obu małżonków po równej części po przedstawieniu książeczki oszczędnościowej, dowodów osobistych, zaświadczenia z samo-

rządu. Przy czym konto inwestycyjne zostanie otwarte na nazwisko osoby, która w zaświadczeniu z samorządu będzie wskazana jako pierwsza.

Każdy obywatel Litwy, jeżeli jest wkładcą i ubezpieczoncem, po otwarciu konta inwestycyjnego na nabycie prywatyzowanego mienia (akcji) może posiadać środki w wysokości do 20 tys. rb., zesłańcy w wys. lub więźni polityczny 24 tys. rb.

Docelową sumę kompensaty za składki ubezpieczeniowe ustalają placówki ubezpieczeniowe i wpisują ją do zaświadczenia samorządu.

Pieniądze w gotówce z konta inwestycyjnego nie wypłaca się, a tylko przelewa na konto w banku wskazane przez służbę prywatyzacyjną, tj. na rzecz organizacji według pisemnego zlecenia właściciela konta inwestycyjnego.

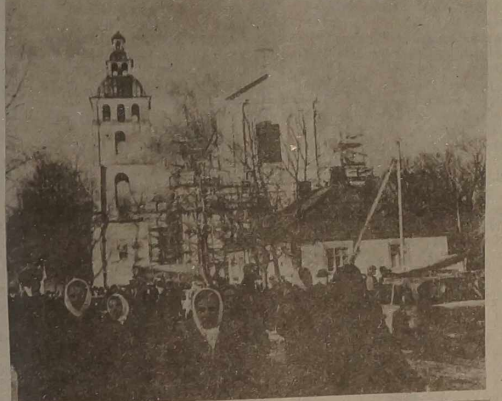
W czasie wstępnej prywatyzacji mienia państwowego przewidziano możliwość przekazania państwowemu jednorazowej wypłaty lub innej docelowej kompensaty swemu współmałżonkowi, rodzicom, dzieciom, braciom i siostronom. W tym przypadku są im wydawane nowe zaświadczenia z samorządu, na których podstawie Bank Oszczędności przezbiera konto inwestycyjne.

Srodki znajdujące się na kontach inwestycyjnych i nie wykorzystane na zakup obiektów (akcji) prywatyzowanych przekazywane zostaną na konto właścicieli wkładów, które potem w terminach i wielkościach przewidzianych przez rząd zostaną wymienione — na terminowe imienne obligacje pożyczki państwowej.

Co dotyczy obligacji państwowej pożyczki wewnętrznej 1982 r., które są własnością Związku Radzieckiego, to Rząd Republiki Litewskiej nie podjął żadnej uchwały. Za te obligacje uchwałę rząd ZSRR ustalono kompensatę w wysokości 40 procent, że posiadacze po ich sprzedaży otrzymają 140 rubli za 100.

cy na Białorusi

Wielki wir
Wielki wir
Wielki wir

NA ZDJĘCIACH: odbudowa kościoła w Swirze; na niedzielnej mszy bywa ponad 800 osób; Jacełka w Swirze (od lewej — ksiądz Wojciech Lemański).
Fot. autorka i archiwum

Dziwy krążą po ludziach

„Petersburżanin”

Mówią, że epoka komercyjnie zabija w ludziach wszelkie wzniosłe uczucia, wyjąławią osobowość skierowując jej rozwój w jednym kierunku — na business, czyni świat bezdusznym. Nie zgadzam się z tym. Trzeba po prostu spojrzeć na rzeczy bez uprzedzeń. Poczujcie tylko reklamy, które pstrząsają się dziś we wszystkich gazetach, na każdym słupie. Ilesz w niej romantyki! Szalenie lubię je czytać: „Super-bank — to pewna wygrana, do 70 tys. rubli!” „Intelekt and Informacja — szkoła businessu”, „Zamieńcie dogę na budogę”.
Moja koleżanka, która zrobiła się nagie (niestety, po 30 lat pracy w jednej instytucji) bezrobotna, chodziła po mieście i szukała pracy. Pewnego razu uwagę jej zwróciło ogłoszenie na słupie w centrum miasta: „Petersburżanin zaangażuje osoby z telefonem w Wilnie, które zechciałyby trochę zarobić. Zwracać się pod numerem telefonu w Leningradzie...”
Zatelefonowała, bo komuż nie uśmiecha się perspektywa pracy w domu. Miły kobiecy głos potwierdził, że telefonujcie pod właściwym adresem i powieścił dokąd ma się zwrócić.
Koleżanka musiała udać się na skwer P. Cwirki w Wilnie, podejść do faceta z czarnym wąsem i żółtą tezką (całkiem jak w filmie kryminalnym) i facet ów poinformuje ją o warunkach pracy.

dróże wiódącej do pomnika pojawiła się żółta tezka i czarny wąs. I wtedy słała się rzecz dziwna: że wszystkich ławeczek powskakiwali ludzie i ruszili się ku wąsom! Byli tam przeważnie starsze panie, ale też niestary mężczyźni, młode pancerki. Wszyscy zaczęli się cisnąć ku facetowi, tak że ten zmuszony był wycofać się na dalsze tereń.

— Zaraz podyktuję wam spis towarów, które będziecie musiały sprzedać — powiedział pan. — Za każdą sprzedaną jednostkę wypłaca się wam 50 rb. a jeżeli uda się wam sprzedać towar drożej — procent wzrosnie.

Na liście towarów były same deficyty. Przeważnie telewizory: o przekątnej 61 cm i 51, z zagranicznym i radzieckim kineskopem. Być może były tam i inne atrakcyjne towary, ale koleżanka na szóstej pozycji wycofała się. W domu żałowała, że być może nieczłowała, że być może podejrzano w tym businessie podejrzano nigdy nie ma. Możliwe, że telewizory rzeczywiście zależały się gdzieś na składach, których kierownicy oczekali na zdrowienie, aż w końcu skończył się termin gwarancyjny aparatów, ale jej stagnatorka dusza tradycyjnie kazala domyślać się najgorszego. Zadaniem osoby, która by się podjęła jedynie danie z wąsem było jedynie danie ogłoszenia do gazety i wycofanie ogłoszenia do domu na kupca. I telefon i ogłoszenie firma opłacała. Po zjawieniu się kupca należało po prostu wywołać wąsa z towarem z Leningradu. Oczywiście było w tym pewne ryzyko, ale nie ma przecież businessu bez ryzyka.

Barbara ZNAJDIŁOWSKA

Wielki wir
Wielki wir
Wielki wir

Świr

(Dokończenie ze str. 3)

rwu chciała porzucić organ, krzycząc: „Ani nam, ani wam” Barbarczywie odpedznię ją, a sami zrućili się do obrazów śręgi krzyżowej. Powozami ściągali je. Spadaly na posadzke, a oni krzyczeli: „Ani nam, ani wam!”. „Potem zrućili dzwony. Porozbijali je. A były trzy dzwony. Jeden odlany w 1701 roku. Z herbem rodu Świrskich. Napisać mu łacinię i starosłowiański. Inny w 1913 roku ofiarowała rodzina Bolesławów Skirmuntów z Smetowiszczynny. Nie oszczędzono niczego. Pobito krzyże na grobach księzy. A w kościele zrobiono fabrykę. I przez cale lata były w nim maszyny zamiast wiernych. I nie mieliśmy się gdzie modlić. To ja jeżdżiłam do Michalszrek albo Wilna. Dzieci w Wilnie ochrzczali. Córka w kościele świętej Anny ślub wzięła. I wnuki w Wilnie chrzciła. Bo tu było tak trudno, że nie opowiadać...” Kobietę zszawila się i znów zaszawila modlitwę. Po czym mówiła dalej, jakby się spowiadając: — Ja paciorki jak mówię, to przede wszystkim za księdza naszego, Wojciecha Lemańskiego. Żeby nikt jego ślad nie zabrał. I wnuczka moja, Tereskę, nauczyłam prosić o to Boga. Od małejstwa ja po kościołach wędrowałam. Pamiętam, pięć lat miałam, kiedy przynależała mi do mnie: „Babcia, mój tak do tego Komunii chce się!”. Rozmawiałam o tym z księdzem. Mówił, że trzeba poczekać, bo Tereska jeszcze za mała. Ale już w tym roku była w pierwszej Komunii. Siedem lat skończyła. W Smorgonich z rodzicami mieszka, lecz co sobotę rwie się tutaj: „Do babci chcę, bo tam jest mój ksiądz”.

— U wrót Twoich stoje, Panie... i zaintonowała pieśń Jawnki Subkowna. Iłż to razy stawali świrscy parafianie u wrót światyni. Krzyż na bramie zawieszili i modlili się. W latach 60. Najgorliwszy zamknęto wtedy w więzieniu. Pozostali wylekli się i wyciszyli się. Prawie na trzy dziesięciolecie. Aż wiosną 1990 roku ponownie przyszi pod bramę kościoła. Jeden raz, drugi, trzeci. Kiedy władze rejonu ostrowieckiego nadał mleczak, udali się do Mińska. Potem do Moskwy. W Moskwie 10 razy byli. Do różnych ministrów chodzili. Prosił o zwrot kościoła. Obiecywano każdy raz. A tu, w Świrze, wszystko spelało na niczym. 8 lipca ksiądz przyjechał, a w kościele nadal naprawiano traktory. Ksiądz odprawiał więc mszę w domu przy ulicy 7, gdzie się zatrzymał.

— Dłuziej nie mogłyśmy cierpieć tej poniewierki. Tego ganięcia nas w kółko. Ciągłego okłamywania — opowiada Czestawa Łanucka. — Pewnego dnia pod kościół przyszło około półtora tysiąca ludzi. Nie tylko ze Świru, ze wszystkich okolicznych wiosek przyjechali. Stanęliśmy w bramie i prosiłami dyrektora zakładu o oddanie kościoła. Oparł się. Ale też byliśmy uparci. I ustąpił. Zaśpiewaliśmy wtedy „Serdceznna Matko” i ruszyliśmy do kościoła. Kazano nam wówczas iść do klubu na zebranie. A my mówimy: „Tu robicie zebranie! Tu będziemy jeść i spać, dopiero nie oddacie światyni!” No i oddali. Właściwie to my sami sturtnarli ja wzięli. Było to 16 lipca. A 21 nastąpiło jej wyświęcenie.

Krzyż wrócił do kościoła. I na jego wieże. Każdy parafianin pracował dla odbudowy tak,

jak najlepiej potrafili. Remont trwa nadal. Ludzie składają ofiary pieniężne. Robocze dzuży w światyni pełnią po tygodni całe ulice miasteczka.

Msza się skończyła. Ksiądz szybko krokiem podążył do swego mieszkania w przybudowie kościoła. (Plebani nie oddano dotychczas). Spieszyl. Młodsi zdążyli na mszę w innych kościołach — w Zaświru Niestaniszczan, Szemietowie. Za księdzem biegli mały chłopiec z czapka-budownicą na głowie. Ksiądz zatrzymał się, przytulił dziecko do siebie: „Kogda cieper ko mnie przydziesz?” — zapytał. Chłopak w odpowiedzi roześmiał się srebrzysto. Ksiądz jeszcze raz go ucałował i powiedział do niego: „To mój wielki przyjaciel, Paweł. Niedawno skończył cale 6 lat!”

Przez kilka miesięcy pracy w Świrze ksiądz Wojciech znalazł sobie nietejno dziecko serdużko. Dziewczynki i chłopcy uczesznicza w mszy. Co niedziela przychodzą na naukę religii. Lekcję prowadzi Jan Janowicz, emerytowany nauczyciel. Odbywają się one w kościelnej przybudowie. W tym pomieszczeniu jeszcze zupełnie niedawno były przysienice i ubikacje dla robotników z zakładu. Teraz lokum odremontowano, wstawiono ławki, trochę krzesel. W jednej ławce siedzą po trzy osoby. Dzieci, mające tutaj krzesła, piszą na kolanie. Ale innego miejsca nie ma.

W szkole podobno też go brakuje. W czym więc pomogła Świrska Szkoła? Na razie dała trzy ławki. 9 podarowały pobliskie szkoły.

Cztery nastolatki wesoło gawędziły przy kościelnej bramie. Mówily o dziesięciu mszy. Tania Jermakowa i Hania Hotyćka śpiewaly na niej religijne pieśni. Natasha Lukiewicz i Marysia Mariakina głośno czytały modlitwy. Po białorusku, rosyjsku i polsku. Teraz właśnie dzielily się swoimi wrażeniami.

— Och, żeby kiedyś uczyć się w prawdziwej polskiej szkole! — wykrzyknęła raptem jedna z dziewcząt.

— I ja bym chciała, i ja! — dziewczynki aż zapierały się z radości.

— Jesteście Polkami? — zapytałam, bo stałam nie opodal. — Speszily się.

— Nie wiemy... — zafasrowały się.

— Polki one, Polki, proszę pani — jakas kobieta gorąco zaszawila do mego ucha. — I rodzice ich — Polacy. I my wszyscy, że Świru. Przecażnawo nas. W rodzinach narodowicie mieszana... Polki one, proszę pani...

Drzwi chaty nad jeziorem były uchylone. Na progu siedziała staruszka. Patrząc przed siebie, bezgłośnie poruszała wargami. Szybszy podmuch powietrza wychwycił jej mocniejsze słowa. Podniósł daleko, za Świr: „I daj nam, Boże, dobrem wroga zwyciężać...”.

Leokadia KOMAISZKO

SPROSTOWANIE

Trzeci akapit publikacji „Pośtedzenie Rady Koordynacyjnej”, zamieszczony w „K. W.” w sobotę, 11 maja br. powionio nie o „obwodzie wileńskim”, lecz o „kraju wileńskim” w myśl decyzji ubiegłorocznego zjazdu w Ejszyszkach. Moim zdaniem, czy przyszła jednostka administracyjno-terytorjalna na Wileńszczyźnie bedzie się nazywać obwodem, krajem lub w inny sposób — to raczej sprawa formy a nie treści”. Przepraszamy.

Ekran

LIEUWA — „Taisa” (Polska, dla doroslych) — o 12, 14, 16, 18, 20.

HELIOS — 1 sala — „Ferie studencie” (USA) — o 11, 13, 15, 17, 19, 21. 2 sala — „Zmiła” (USA) — o 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22.

PERGALE — „Ferie studencie” (USA) o 11, 13, 15, 17, 19, 21.

WILNIUS — „Godzina polityczna” (USA) o 11, 13, 15, 17, 19, 21.

WINGIS — „Niezrównany” (Francja, Włochy) — o 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22.

LAZDYNAI — „Godzina polityczna” (USA) — o 12, 14, 16, 18, 20, 22.

TAIKA — „Cichy John” (Litwa) — o 12, 14, 16, 18, 20, 22.

WIDEOSALON — „Pomadka do ust” — (USA, dla doroslych) o 13, 15, 17, 19, 21.

Telewizja

SRODA, 15 MAJA

Wilno

7.45 — Dzień dobry. 8.10 — Program „Ojczyzna”. 9.40 — Nasz język. 10.10 — Okno: wiadomości ze świata. 17.00 — Program CNN. 18.00 — Wiadomości. 18.10 — Przeglad krajowy. 19.00 — Wiadomości (pol.). 19.10 — Arena partii. 19.40 — Koncert. 19.55 — Nasz elementarz. 20.00 — Dobranocna. 20.30 — Panorama. 21.00 — Audycja muzyczna „Incognito”. 21.50 — Na fali odrodzenia. 22.30 — Stanowisko premiera. 23.00 — Wiadomości wieczorne (lit., ros.). 23.25 — Program CNN.

Warszawa

10.00 — Wiadomości poranne. 10.10 — Domowe przedszkole. 10.35 — Przyjemne z pozytywne. 11.00 — „Dylnastia” — serial prod. USA. 12.55 — Telegazeta. 13.00—16.55 — Telewizja edukacyjna. 17.00 — Wiadomości. 17.10 — Video-Top. 17.20 — „Jeden rok w pewnej szkole” (16) — serial prod. czechoslowackiej. 17.45 — „Sam o sobie”. 18.15 — Teleexpress. 18.35 — „System” — publicystyka miedzynarodowa. 19.00 — „10 minut”. 19.10 — Klinika zdrowego czlowieka. 19.30 — Jakim prawem? 20.15 — Dobranoc. 20.30 — Wiadomości. 21.05 — „Dylnastia” — serial prod. USA. 21.55 — „Pełnieni” — program publicystyczny. 22.25 — Final Pucharu Zdobywców Pucharów — „Manchester United” — FC Barcelona. W pierwsze o 23.15 — Wiadomości wieczorne.

Kalendarium

◆ Wtorek (14.V) jest 134 dniem 1991 roku. Do końca roku 231 dni.

◆ Znak Zodiaku — Byk.

◆ Imieniny: Justyny, Bonifacego, Dobiesława.

◆ Wschód Slotca — 5.16, zachód — 21.16. Długość dnia — 16 godz. 00 min.

Pogoda

Litewska Sluzba Hydrometeorologiczna przewiduje na 14 maja zachmurzenie z przejaśnieniami, bez opadów. Wiatr południowy ślaby. Temperatura 15—17 stopni.

W ciągu następnycy dwóch dni krótkotrwale opady, temperatura w nocy 2—7, w dzień 12—17 stopni.

spiećie — II (USA) 14—17.V — o 18,30; 18, 19.V — o 11,15; 18,30 „Amerykański niedziela” 111 (USA) o 16.

AIDAS — „Dylnastia Ziki” — 111 (Jugoslawia) o 15,30, 20,30. „Bede dzążyć do sprawiedliwej kary” (2 odc. Indie) — 17,30.

DRAUGUSTE — Zmija (USA) — o 13, 17, 21. „Błękitna laguna” (USA) — o 15, 19.

AUSZRA — „Jedna chwila” (2 odc. Indie) — o 10,30, 13,10, 16,20, 18,50, 21,20.

PLANETA — „Zebro Adama” (ZSRR) o 13, 14,40, 16,20, 20,40. „Rodzina” (2 odc. Włochy, Francja) — o 18.

ADRIA — „Elwira, wladczyni ciemności” (USA) — o 16,30, 18,30, 20,30.

TIEWNE — Videosala — „Twardy orzeszek-11” (USA) — o 12. „Zacleta walka” (USA) — o 14,15. „Broń” — (USA) — o 16. „Z ziemskim dzwiczatami wszystko jest latwo” (USA) — o 18. „Dzika orchidea” (USA, dla doroslych) — o 20.

Moskwa I

6.30 — Poranek. 9.00 — Kurierek gospodarczy. 9.20 — Talenty i wiebiecie. 10.20 — Film animowany. 10.30 — Słowo. 12.00 — TSN. 12.15 — Film fab. „Zabawy młodych”. 13.35 — Premiera filmu dok. „Czas zwracania dlugow”. 14.00 — Program rozrywkowy. 15.00 — TSN. 15.15 — TV film fab. „Jeżdżcie na kotęrogo się czeka”. 17.30 — Swiat docieklowych. 17.45 — TV film dok. 18.15 — Godzina dla dzieci. 19.15 — Rozmowy o kapitalizmie. 19.50 — Dawne romanse. 20.05 — TV film fab. „Morderstwo w domu wikarego”. Odc. 1. 21.00 — Czas. 21.45 — TV film fab. „Morderstwo w domu wikarego”. Odc. 2. 22.35 — Program muzyczny Austriackiej TV. 0.05 — TSN. 0.20 — Premiera TV filmu fab. „Historia choroby”.

Moskwa II

8.00 — Gimnastyka. 8.15 — Program edukacyjny. 11.35 — Program Rosyjskiej TV. 12.45 — Film „Zdręczyście”. 13.45 — TV film fab. „Inspektor Zoświe”. Odc. 2. 14.45 — Futbol amerykański. 17.00 — Program Rosyjskiej TV. Film dok. 18.05 — Przedsiębiorczość. 18.50 — Temat z wariacjami. 19.20 — Szkic TV. 20.00 — Program informacyjny Rosyjskiej TV. 20.15 — Dobranocna. 20.30 — Rezerwa. 21.00 — Czas. 21.45 — Na sesji RN RFSRR. 23.15 — Program informacyjny Rosyjskiej TV. 23.30 — TV film fab. „Obcy dzwonek”.

CZWARTEK, 16 MAJA

Wilno

7.45 — Dzień dobry. 8.10 — W gościnie u Danute. 9.10 — Koncert. 9.45 — Okno: wiadomości ze świata. 17.00 — Program CNN. 18.00 — Wiadomości. 18.10 — Przeglad krajowy. 19.00 — Wiadomości (pol.). 19.10 — Litwa na swiecie. 19.55 — Rozmawiają Bałtowie. 20.10 — Dobranocna. 20.30 — Panorama. 21.00 — Labirynt. 22.00 — Brzeg. 23.00 — Wiadomości wieczorne. (lit., ros.). 23.25 — Program CNN.

Warszawa

10.00 — Wiadomości poranne. 10.10 — Domowe przedszkole. 10.35 — „Sto lat” — magazyn ubezpieczycielny. 10.45 — „Heroina” (5) — serial prod. ang. 12.55 — Telegazeta. 13.00 — 16.55 — Telewizja edukacyjna. 17.00 — Wiadomości. 17.10 — Video-Top. 17.20 — Dla młodych widzów: „Kwant”. 18.15 — Teleexpress. 18.30 — Prawo. 18.45 — Podróże na Kresy. — 19.10 — Film dok. 19.50 — Magazyn katolicki.

Może swymi zdolnościami kierować niepowodzenie. Wady cechujace... urodziny to przede wszystkim charakter do ciężkiej pracy... poczynaniach swych... Co mu grozi? Jest zbyt... wowierny w stosunku do... i źle umieszcza swe... Totż zostanie on... Do czego powinieli... Przed wszystkim do... nia swęj zmysłowości... swemu powinieli pod tym... dem poskramiaci swą... nie.

Nie powinien zapominać największe ze wszystkich... byczy — to opowiadanie... go siebie. Kto urodził się... winien od czasu do czasu... bywać w samotności, która... dla niego zrodził polegi... netrzną. I ile chodzi... o ważniejszą decyzję —... nien jest przedsięwzięć w... tności, gdyż inaczej... detęgię wpływno... którzy jest bardzo... wianym

20.15 — Dobranoc. 20.30 — Wiadomości. 21.05 — „Historia” (5) — serial prod. ang. 22.00 — „Pegaz”. 22.30 — „Wojny na jednego” — program publicystyczny. 23.30 — Studialne... tiawlewo Studenckiego Festiwalu w Piosenki. 23.45 — Wiadomości wieczorne. 24.00 — Star... rdy jazowe.

Moskwa I

6.30 — Poranek. 9.00 — Komunikuje MSW. 9.15 — Premiera TV filmu fab. „Brzeczka wiaściwacz”. Odc. 1. 10.10 — Godzina dla dzieci. 11.10 — Pieśni kompozytorów radzieckich. 12.00 — TSN. 12.15 — Jurty na stepie. 12.40 — Wzrost. 15.00 — TSN. 15.15 — Film fab. dla dzieci. 17.20 — Film balet. 18.30 — Nowotyczny narodowe. 18.45 — Do lat i więcej. 19.30 — Poezja. 19.35 — Stopnie do Paryża. 20.00 — Premiera TV filmu fab. „Dziczki zaświadczą”. Odc. 21.00 — Czas. 21.45 — Komedia MSW. 22.00 — Teatr muzykalny Mozart. 23.00 — Dopóki nie zobacz. 23.45 — Ze zżadom. 23.45 — TSN.

Moskwa II

8.00 — Gimnastyka. 8.15 — Program edukacyjny. 11.35 — Program Rosyjskiej TV. 12.45 — „Konflikt graniczny”. 13.45 — Premiera muzycznego widowiska „Narodnyy obkiedy”. Odc. 1. 13.30 — TV film fab. 14.45 — Inspektor Zoświe. Odc. 2. 14.45 — Film na pl. 14.55 — Gimnastyka rytmiczna. 15.30 — Koncert. 17.00 — Program Rosyjskiej TV. Salon nowogrodzki. 17.30 — W gościnie program „Alternatywa”. 18.45 — Mistrzowie Wielki. 18.45 — Informator parlamentu. 19.10 — Arena. 20.00 — Program informacyjny Rosyjskiej TV. 20.15 — Dobranocna. 20.30 — Gimnastyka rytmiczna. 21.00 — Czas. 21.45 — Program Rosyjskiej TV. Na sesji Rosyjskiej TV. 22.30 — A. Adamowicz. 22.40 — A. Adamowicz. 22.40 — Prośbę o głos. 23.00 — Program informacyjny Rosyjskiej TV. 23.15 — Teatr muzykalny Mozart. 23.45 — Ze zżadom. 23.45 — Wykonawców estradowej.

KURIER Wileński

Dziennik społeczno-polityczny Rady Najwyższej i Rządu Republiki Litewskiej. Ukazuje się od 1 lipca 1953 r.

Nasz adres: 232024, Wilno, ul. Subocz 5.

Indeks 67218

Cena 10 kop.

Zam. nr. 907.

Nr rejestracji — 322.

Drukarnia „Wiltis”.

TELEFONY:

Redaktor — 61-15-16, zastępcy redaktora, sekretarz odpowiedzialny — 61-38-34.

Działy: państwa i samorządu terenowego; ekonomiczny — 62-97-19; etyki, rodziny i prawa; szkolnictwa i młodzieży; literatury i sztuki; felietonów i sportu — 61-71-25; życia politycznego; listów — 22-37-38; życia wsi; korespondentów — 22-42-48; stoleczny oraz aktualności; handlu, usług i komunikacji — 61-15-16.

Zastępca redaktora Krystyna ADAMOWICZ

OGŁOSZENIA ORAZ REKLAMY PRZYJMUJEMY przy ul. Subocz 5 (tel. 61-68-81) od godz. 8 do 18.